

ка вechъ на старни отъ хорото оборци: сѣтнѣото развеселеніе на младитѣ. Борбата по селата и до днесъ са е упазила—На отворено мѣсто, заградено отвръдомъ съ множество зрители, са вижда гордо да ходи самъ по-храбрій-тъ отъ борцитѣ: неговата съблѣчена до поясъ снага го прави още по-грозенъ: бързо отвѣтрѣ са върти пазачъ съ дѣлакъ прѣтъ и не пропуска да са натискватъ—Чи ако са надвѣй, ще посрами не само себѣ си, нѣ и селото му... Какъ какъ борбата са свършва, сички са врукватъ, земжъ юнакѣтъ, който е надвилъ, на рацѣ, дигатъ го на горѣ, за да го види сичко зборище. *Зк. 173.*

Боргасъ *имя соб. мѣста:* Вовъ Боргасъ си отиде. *М. 76.*

Бордей* (*burdi, s. p. Ione*) *с. м.* шалашъ: Нека си е единъ бордей, или една колиба, чи да си е мой. *Зк. 165.* Сърцето ми са кжса, като глѣдамъ хубуснитѣ наши селенчета да са ровятъ изъ прахѣтъ и въ буклукѣтъ тамъ въ онзи бурдей. *Зк. 30.* Даскалѣтъ учение въ единъ бурдей: до-по-край стѣнитѣ седѣхме ние съ дѣсничитѣ въ раката си: а той седѣше на срѣщѣ ни на едно чувалче и си шіеше туй онуй. *ib. 32.*

Борецъ *с. м.* поединчикъ: Той бѣше срѣдченъ войникъ и борецъ (*боецъ и поединчикъ*). *Р. 140.*

Борина *с. м.* *словацъ щепъ, служащая для освѣщенія*, лучина: Товар борина изгори (*Борянка, сидя и ожидая мужа съ тира*). *Д. 43, 28.* Дѣ ща дойде младъ Александрия, никой—коня да му пофати, Ниту борна да му просвѣти. *D. S. 4; 4—5. 7.* Ъ догорѣла бѣла борина. *М. 16.* Да ручаетъ и да вечераетъ Безъ свѣкя, безъ бѣла борина, Отъ софра-та видело да иматъ. *ib. 84.* Я те барафъ нокъе со борина, Ми те найдофъ денѣ на пладнина. *ib. 90.* Три фурни да месѣшъ, Три сажни дърва д' изгоришъ, И то'аръ бѣла борина. *ib. 241.* Старецъ дельба делеше Со угарче борина, И делеше моми-те, Стари-те на млади-те, И млади-те на стари. *ib. 269.* Не седи много на вечеръ, Не гори многу борина. *ib. 315.* Лице-то му сѣ яснеше, Како ламбада борина. *ib. 330.* Какъ пее паунъ на дърво, Такъ гори юнакъ за мома, Како два страка борина. *ib. 380.* Извадижъ му жбѣ съ клящѣ единъ по единъ! Забивахъ му боринжъ подъ нокты, и го горихъ живъ. *Гл. 240.* Лю излѣзе моманата майка, Съ фенеръ борна на рѣките—Де подъна тихинъ ветеръ, Та изгаси борина. *В. 45—46.* А запази фенѣръ борна, Испрати ме до портите. *ib. 175. Ср. подъ сл. пѣкалъ, цапъ. Ч. 182.*

Боринаринъ *с. м.* продавецъ освѣтителной лучины: Азъ ко-